

Nr 155.

Av herrar **Johannesson** och **Nyström**, om viss ändring av 16 § förordningen om nöjesskatt.

Bestämmelserna i kungl. förordningen om nöjesskatt given den 21 december 1945 § 16, första stycket, ha ofta tolkats därhän, att befrielse från nöjesskatt vägrats på den del av inkomsten — i regel procentuellt beräknad — som influitit på vissa nöjesarrangemang och som enligt överenskommelse mellan nöjesarrangörer och företagare inom nöjesbranschen tillfallit de senare såsom ersättning för deras medverkan vid nöjestillställning. Däremot har befrielse från nöjesskatt i regel medgivits i de fall där nöjesarrangörerna före nöjestillställningarna träffat avtal med vederbörande yrkesutövare om en till sitt belopp fastställd avgift såsom ersättning för medverkan vid nöjestillställningarna.

I syfte att få sådan ändring av 16 § nöjesskatteförordningen att hel befrielse från nöjesskatt må kunna medgivas då vid nöjestillställning, vars behållning skall användas uteslutande för välgörande eller allmännyttigt ändamål, företagare i nöjesbranschen medverkat mot andel i intäkterna, väcktes motioner till 1951 års riksdag (motionerna I:213 och II:283). På i bevillningsutskottets betänkande nr 12/1951 anförda grunder beslutade 1951 års riksdag att motionerna icke skulle föranleda någon riksdagens åtgärd. Emellertid anse undertecknade att en översyn av 16 § förordningen om nöjesskatt bör aktualiseras, enär en uppenbar orättvisa här gör sig gällande, då bestämmelserna icke tolkas lika av vederbörande myndigheter och ett medgivande av befrielse från nöjesskatten därför sker i vissa fall och icke i andra, trots att arten av nöjestillställning är densamma. En enhetlig rättstillämpning vid avgörandet av ärenden om befrielse från nöjesskatt måste vara att föredraga. En allmängiltig norm borde kunna uppställas på så sätt att en ekonomisk uppgörelse mellan anordnare av nöjestillställning och företagare i nöjesbranschen på basis av viss andel i bruttointäkten eller ock en viss engångsersättning för utfört arbete bedömes lika och att nöjesarrangören har att påräkna full befrielse från nöjesskatt i fall tillställningen anordnats till förmån för de i 16 § nöjesskatteförordningen angivna syftemålen.

Hänvisande till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning i fråga om ändring av 16 § i kungl. förordningen den 21 december 1945 om nöjesskatt med beaktande av vad här anförts.

Stockholm den 24 januari 1952.

Ewald Johannesson.

E. Hj. Nyström.